

عنوان مقاله:

ماهیت حقوقی قواعد سازمان های بین المللی: داخلی یا بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق عمومی، دوره 50، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مهدی حدادی - استادیار، گروه حقوق بین الملل و عمومی، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

رضا اسمخانی - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از ابتدای پیدایش سازمان های بین المللی همواره دو نوع کارکرد برای سازمان ها در نظر گرفته می شد. برخی سازمان ها را بازیگران حقوقی مستقل قلمداد می کردند و عده ای آنها را صرفاً ابزاری برای تحقق اهداف دولت های موسسشان می پنداشتند. در پرتو این دو طرز تلقی، دو نگاه حقوقی متفاوت نسبت به قوانین تولیدشده در درون سازمان های بین المللی نیز شکل گرفت. براساس نگاه نخست قواعد سازمان همچون حقوق دولت ها، جزء حقوق داخلی سازمان محسوب شده و جدا از حقوق بین الملل تلقی می شد و براساس نگاه دوم قواعد سازمان تنها بخشی از پیکره حقوق بین الملل تلقی می شد. هریک از این دو دیدگاه تبعات کاملاً جداگانه ای به ویژه از حیث توصیف اعمال سازمان های بین المللی، مسئولیت بین المللی سازمان ها، توالی قواعد مربوط به سازمان ها و... خواهد داشت. در این مقاله با اشاره به خلاها و ایرادات وارد بر هر کدام از این دو نگاه، استدلال شده که اتخاذ یک رویکرد دوبعدی در مورد ماهیت قواعد سازمان های بین المللی ضمن حفظ استقلال حقوقی سازمان ها، به جلوگیری از چندپارچگی حقوق بین الملل کمک خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

حقوق بین الملل، حقوق داخلی، قواعد سازمان های بین المللی، ماهیت تک بعدی، ماهیت دوبعدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740208>

